

[Hedelund.]

stillede. Men ikke nok med det. Man har yderligere afkrævet en Række forskellige Institutioner og Organisationer Erklæringer om Spørgsmaalet. Jeg nævner det veterinære Sundhedsraad, Sundhedsstyrelsen, Andelsslakterierne, de kommunale Slagtehuses Fællesudvalg — hvilket jeg særlig stærkt vil fremhæve —, Kødkontrolørforeningen, Slagtermesterforeningen og forskellige andre Korporationer. Og alle som een uden Undtagelse tiltræder de og anbefaler at fortsætte med Princippet § 1 og § 2.

I denne Forbindelse er det værd at lægge Mærke til, at den højtærede Minister ikke en eneste Gang af de 5 Gange, han har fremsat dette Forslag, har søgt Oplysninger ude fra det praktiske Liv. Da jeg under tidligere Forhandlinger henstillede at søge Erklæringer fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, fra Sogneraadforeningen og fra Foreningen for bymæssig bebyggede Kommuner, afviste Ministeren dette, og under Forhandlingerne oppe i Landstinget, hvor ogsaa dette Spørgsmaal blev draget frem, afviste Ministeren det ligeledes. Men et Flertal i Landstingsudvalget, bestaaende af Venstre, Konservative og Radikale, vedtog, at der skulde afæskes Landboforeningerne og Husmandsforeningerne en Erklæring om Lovforslagets Betydelighed, og Svarene kom.

De foreligger i Skrivelse af 17. Marts 1930 fra Landboforeningerne, hvor man fraraader, og i en Skrivelse af 20. Februar 1930 fra Husmandsforeningerne, der udtaler, at

„man tillader sig at erklære, at Forretningsudvalget ikke kan tiltræde Forslagets § 5, 2det Stykke, hvor det forbydes § 2-Kommuner at forhandle Kød i Kommuner med § 1-Kontrol“.

Man fraraader altsaa at gennemføre et af Kardinalpunkterne i dette Lovforslag, og senere fremhæves det i denne Skrivelse, at

„da Lovforslaget er af meget stor Rækkevidde, vil Sagen blive forelagt i Hovedbestyrelsens første Møde, hvorfra endeligt Svar til sin Tid vil fremkomme“.

Skrivelsen var, som jeg anførte, af Februar 1930, og den ærede Hovedbestyrelse har formentlig siden den Tid haft Møde, og der maa formentlig foreligge et supplerende Svar. Jeg tillader mig derfor at forespørge, om dette Svar foreligger, og jeg tillader mig at forespørge den højtærede Minister, hvad det gaar ud paa. Skulde Svaret ikke foreligge, har vi jo den Fordel, at den nuværende Formand for Hovedbestyrelsen er Medlem af dette høje Ting og formentlig kan give et Svar. Jeg fastslaar, at den højt-

ærede Minister ikke har ønsket at ledsage sit Lovforslag med samme oplysende Materiale som det, der forelaa ved Lovens Revision i 1910. De to Svar, der var afæsket Landbrugsorganisationerne, gaar stik imod Ministerens Forslag. Vi er fra Venstres Side ganske enige med begge Organisationerne, og jeg har af de tidligere Forhandlinger forstaaet, at saavel det konservative Folkeparti som det radikale Parti deler denne Enighed med os.

Om det Lovforslag, der blev fremsat to Gange i 1920, første Gang af den radikale Justitsminister og anden Gang af en Venstreminister, skal jeg gøre et Par Bemærkninger, da det har været draget ind under de tidligere Forhandlinger, idet jeg forudskikker den Bemærkning, at man ved de to Lejligheder saa det ejendommelige Forhold, at da den radikale Minister fremsatte Lovforslaget, blev det imødegaaet af den radikale Ordfører, og da Venstres Minister fremsatte sit Lovforslag, blev det imødegaaet af Venstres Ordfører. Man kan formentlig derudaf læse, at Partierne har taget fuldstændig sagligt paa disse Spørgsmaal og har udvist Standhaftighed. Jeg tror, at Motiveringen den Gang fra begge disse Ordføreres Side var den samme som den, hvormed det ærede Medlem Hr. Steen som Ordfører for det radikale Parti under Forhandlingerne i 1926 afviste Forslaget, idet han — Sp. 5204 — udtalte, hvad jeg beder om Tilladelse til at citere:

„Jeg forstaaer, at den højtærede Minister søger Trøst i, at der er Ministre, som før ham er kommet til at fremsætte Forslag og for disse føre et Forsvar, der faldt mere i Traad med, hvad Administrationen og Embedsstanden tænkte og mente om de paagældende Forhold, end med den Opfattelse, der var herskende i Rigsdagen, som er det naturlige Talerør for de Opfattelser, der hersker i Befolkningen.“

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Steen i hans Udtalelser og hans Afvisning ved den Lejlighed.

De Lovforslag, som blev fremsat af de to Ministre i 1920, gik begge ud paa, at der skulde gennemføres en obligatorisk Kontrol, og Motiveringen for denne obligatoriske Kontrol var dels Indlemmelsen af Sønderjylland, dels den obligatoriske Kontrol i en Del af Krigsperioden, og endelig at Folk havde vænnet sig til at fordre Kødets stemplet, og desuden Eksportkontrollen, Kommune-kontrollen og Rationeringskontrollen. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Forholdene i Sønderjylland, har jeg ved en tidligere Lej-